

τι τὸ δποῖον ἔξειχεν, σηκώσασα δὲ τὸ κάλυμμα εὗρε μὲ πολλὴν χαρὰν τὸ παλαιόν της σκιάδιον, τὸ δποῖον ἐνόμιζεν, δτι εἶχε ρίψει ἔξω εἰς τὰ σκουπίδια ἡ Τινέττη, καὶ λαθοῦσα αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας της τὸ κατεφίλει ως ἔαν ήτο μαργαρίτης ἐπειτα δὲ τὸ ἐδίπλωσεν εἰς ἐν μανδύλιον καὶ τὸ ἔκρυψεν εἰς τὸ βάθος τοῦ συρταρίου της. (ἀκολούθει).

ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΤΥΦΛΩΝ

ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑΙ.

Εἰς τὰς περισσότερας χώρας οἱ τυφλοὶ ἔχουν τὴν ἀτυχίαν οὐ μόνον νὰ στεροῦνται τῆς δράσεως, ἀλλὰ καὶ νὰ στηρίζωνται ἐντελῶς διὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῶν δμοίων των.

Δὲν ἔχει οὕτως εἰς τὴν Ιαπωνίαν. Ἐκεῖ οἱ τυφλοὶ εἰναι ἐπίσης ἀναγκαῖοι ως καὶ οἱ ἔχοντες τὸ φῶς των. Αὐτοὶ μανθάνουν τέχνην, ἡ δποία τοῖς παρέχει ἀφθόνως τὰ μέσα τῆς ζωῆς. Συνίσταται δὲ ἡ τέχνη αὐτη εἰς τὴν μάλαξιν τοῦ σώματος τῶν ἄλλων διὰ τῶν χειρῶν.

"Οσοι ἔδοκιμασαν τὴν τέχνην ταύτην βεβαιοῦν, δτι αἰσθάνονται μεγαλειτέραν ἀνακούφισιν καὶ εὐχαρίστησιν ἀπὸ τὴν μάλαξιν ταύτην παρὰ ἀπὸ ἐν καλὸν λουτρόν.

Γίνεται δὲ ἡ μάλαξις αὐτη τοῦ σώματος ως ἔξης. — Ο ἐντελῶν αὐτὴν τσιμπᾷ, κοπανίζει καὶ ἐλαφρῶς τύπτει διὰ τῆς παλάμης του καὶ πένζει τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῶν ποδῶν, μάλιστα δὲ τὰ μέρη ἔκεινα, τὰ δποῖα εἰναι περισσότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα κοπιασμένα.

Ο ἐνεργῶν τὴν μάλαξιν ταύτην εἰναι πάντοτε τυφλὸς — συνήθως ἀνθρωπος ἴσχυρὸς — ἀνὴρ διὰ τοὺς ἀνδρας καὶ γυνὴ διὰ τὰς γυναικας.

Διαιροῦνται δὲ εἰς δύο τάξεις οἱ ἀνθρωποι οὔτοι — εἰς τοὺς ἐργαζομένους μεταξὺ τῶν πτωχῶν, οἱ δποῖοι ἔρχονται τὸ ἐσπέρας εἰς τὰς οἰκίας των κατάκοποι ἐκ τῆς μακρᾶς ἐργασίας τῆς ἡμέρας καὶ ἔχουσι χρειαν ἀνακουφίσεως, καὶ εἰς τοὺς ἐργαζομένους μεταξὺ τῶν πλουσίων καὶ ἐν γένει τῶν εὐπόρων, οἱ δποῖοι ἐπιζητοῦσι τοῦτο χάριν ἀπλῆς εὐχαριστήσεως.

Ἄφοι ἀρχίσῃ νὰ σκοτινιάσῃ οἱ ἀνθρωποι οὔτοι περιέρχονται τὴν πόλιν προσφέροντες τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς τοὺς θέλοντας, ὅπως κάμνουν μεταξὺ μας οἱ δδοέμποροι, τροχισταί, σαλπιτζίδες καὶ ἄλλοι. Μεταχειρίζονται δὲ πρὸς τοῦτο εἰδὸς τι σφυρίκτας, ἡ δποία ἐκπέμπει ἰδιαίτερον τινα φθόγγον, δσοι δὲ αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην ἀνακουφίσεως ἐκ τῶν κόπων τῆς ἡμέρας ἡ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀπεράσουν εὐχάριστον νύκτα, καλοῦν

αὐτοὺς τότε καὶ καθυποβάλλονται ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς μαλάξεως. — Διὰ τοῦ τρόπου τούτου οἱ ἀτυχεῖς τυφλοὶ εύρισκουσι πόρον ζωῆς καὶ δὲν ἔξαρτῶνται ἐντελῶς ἀπὸ τὴν φιλανθρωπίαν τῶν δμοίων των.

« Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ. »

Εἰς αἲπον πλήρη ώραιῶν ἀνθέων
Εὔμορφον λίαν, ζωγραφιστόν,
Μικρὸν πουλάκι θιεβόμενον κλαῖον
Στέκει, γογγίζει, μὲ στόρα κλειστόν.

Στενοχωρεῖται κυττάζον τὸ ἄνθη·
Νὰ φάλη δὲν θέλει οὔτε πετᾶ·
·Ἀπὸ τὴν λύπην του κατεμαράνθη,
Σπουδαῖον ν' ἀνεύρη κρυφὸ μελετᾶ.

Μέσ' εἰς τὸν νοῦν του μυστήριον ἔνα
Πολεῖ νῦν γνώριστη ζεχωριστά·

Τὶς τέσσον εἴδοχως χρωματισμένα
Τὰ ἄνθη αἴτια τὰ καθιστᾶ;

“Ολοὶ σκεπτόμενον νῦν εἴρηται,

Πλὴν μὴ δυνάμενον πτεροκροτᾶ·

Μյάν πετλαύδαν παρέκει του βλέπει,
Λαμπράνει θάρρος καὶ τὴν ἐρωτᾶ.

“Λέγε, ώραια μου, ἐν σὺ γνωρίζεις,
“Τίς τ' ἄνθη βάρει καὶ τὰ ζωγραφεῖ;

“Ἐμαθεὶς θώς εἴκει ποῦ γυρίζεις

“Εἰπέ, τίς ὁ τρόπος καὶ ποῦδεν ή βαρή;

“Οχι, πουλάκι μου, λέγεις ἔκεινή,
“Αύτὰ τὰ δύο κ' ἔμενα λυποῦν.

“Ἐμοῦ καλλίτερος ἄλλος ἀς κρίνη

“Αι μέλισσαι ποῦ τὰ συγνάζουν θά ‘ποῦν.’”

“Αναστενάζει πικρῶς τὸ πουλάκι

Σκέπτεται ὡσαύτως κ' ἡ χρυσαλλίς

“Αν θώς ηένερη τὸ μελισσάκι,

“Η ἄλλο πνεύμα σοφῆς κεφαλῆς.

“Μέλισσα, μήπως τεχνίτης ζωγράφον

“Εἶδες, ποῦ τ' ἄνθη ἐκλάμπρως κοσμεῖ;

“Σ' εἶσαι πολλῖταις εὐόσμων ἐδάφων

“Γνωρίζεις ποῖος τὰ βάρη; ή τὰ εύοσμεῖ;

“Πουλάκι μου, οὔτε καὶν ἔχω ιδέαν

“Τοῦ τίς τὸ κάλλος αὐτὸ τὰ δωρεῖ.

“Ομως τοιαύτην ὑπέρλαμπρον θέαν

“Θηγάδες ζωγράφος νὰ δώσῃ ήμπορεῖ;

“Ψάλλε, ὀηδοῦν, ἡ τέρψις τοῦ κόσμου,

“Μὲ τὴν γλυκεῖαν τερπνήν σου φωνήν,

“Τίς ἄρχ τὰ ἄνθη ἀνθῶνος εὐόσμου

“Μὲ ἔξαισταν κοσμεῖ καλλονήν;

Καὶ τὸ ἀγάδονε εἰς κλῶνον καθίζει

Κ' ὀνομαστὶ τὸ καθέν τοὺς καλεῖ.

Τ' ἀγνωστον τότε εἰς τούτους ἀρχίζει

Γνώστον νὰ κάμῃ κ' εύμολπως λαεῖ.

“Φίλον πουλάκι, ώραια μελίσσα

“Χρυσὴ πεταλούδα, καὶ οἱ λοιποὶ

“Ο μυροβλύτης εὐόσμων ἀνθέων,

“Οστις δυνάμει τὰ πάντα φρουρεῖ,

“Κ' μὲ τὸν λόγον ὅλα διέπει καὶ συγκρατεῖ,

“Ο εἰς τὸν θρόνον καθήμενος πάντων

“Εἴναι ο Ούρανος Πλάστης τῶν ὅλων

“Ος εἰς τὰ ἄνθη χρώμα καὶ μῆρον δωρεῖ.”